

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesu Libri Duo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. IX. Mutua inter S. Agatham, & Bernardum benevolentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

CAPUT IX.

*Mutua inter S. Agatham &
Bernardum benevolen-
tia.*

§. I.

Iam Agatha inter Virgines Martyr, inter-
que Martyres Virgo, quo loco apud Ber-
nardum fuerit, vel inde liquet, quòd Ca-
tanensium nulli pietate in Sanctissimam
civem suam cesserit, quemque cum lacte
luxerat castissimum amorem, cum ætate a-
dolescentem, ad senectam usque magnis
auxerit incrementis: magis tamen inter fe-
cra cordis penetrabilia æstuantem, quam
foris inter consueta pietatis officia emican-
tem. Domo vix unquam prodibat in publi-
cum, quin ad Cathedralē Basilicam diver-
teret, pretiosa Divæ Lipsanā veneraturus: &
videbatur inde velut striculosus infans ab
ubere matris avelli non posse. Quoties verò
Virgineus ille thesaurus, seu per festivam
Martyris pompam, seu in publico suppli-
cantium agmine succollantibus humeris
circumferretur, sequebatur ipse multis per-
fusus.

*S. Agathæ
præcipuo
cultu pro-
sequitur.*

*Sacra illius
Lipsana
frequenter
invisit.*

*In suppli-
catione co-
mitatur.*

perfusus lacrimis, & vultu in Divæ staru
perperim defixo : ubi multos sæpe in adm
rationem rapuit, quòd saxosâ & impe
viâ velut à sensibus alienatus incederet,
que tamen cespitaret, vel impingeret. Qu
do illius facienda erat mentio, perquisitis
ornaret honorum titulis, modò purpuratam
Virginem, modò insuperabilem in tormen
tis Heroidem, jam Cæli Principem, jam S
ciliæ Reginam appellitabat : jam verò bla
dissimis verbis vocitabat sororem suam. Il
lud verò palmarium est, quod subjungo.

§. II.

Feruebat anno Christiano 1601, in U
be Romanâ lis ex æquo pia & gravis, Supre
mi tantùm Antistitis judicio decidenda.
Pugnabat Panormum Agatham suam esse
Civem, Catana suam : stabant pro Panormo
ranis, Judice Clemente, octavo id nominis
Pontifice Summo, Marianus Valguarnera
& Bilingherus Ventimiglia ex Equestri or
dine viri, sanguine, eruditione, auctoritate
præcipui Panormo submissi; pro Catanensib
bus nemo unus, si Bernardum nostrum do
mas. Is ergo patriæ suæ tam præclarum ad
ferturus ornamentum, in arenam prodit
novus Hercules contra duos, tamque docti,
gra-

Catanensium Civem esse contendit, & fortiter pro-pugnat.

graviter, ac nervosè adductis cùm ex auctori-
tate veterum monumentorum, tum ex inge-
nio suo tam solidis rationum momentis con-
tinuo trium annorum labore, Agatham Ca-
tanensem civem fuisse, disputando contem-
dit, ut Clemens in neutram partem ausus
pronunciare, rem in medio vel reliquerit,
vel utrique civitati Sanctam adjudicaverit:
quando sacrarum lectionum codici, quem
Breviarium dicunt, inferi voluit, Panormi-
tanos & Catanenses Agatham pro sua Cive
habere; unde factum, ut veluti duarum am-
plissimarum Urbium Civis & Præses gemi-
natis honoribus impensius à duobus populis
efficiatur. Eam ob rem Diva, ut se clienti-
tam strenuè pio, officiosam beneficamque
exhiberet, eum æquè sanum ac ægrum, vi-
vum mortique vicinum frequentibus cumu-
lavit beneficijs, & sæpe sæpius suo conspe-
ctu exhilaravit, uti de moriente Bernardo
jam suprà docuimus.

*Sæpe illam
conspicit
& de facie
noscit.*

§. III.

Asceterium est ad æstuantis Ærnæ ra-
dices à Divo quidem Nicolao appellationem
sortitum, ceterà Benedictinæ familiæ pro-
prium, & S. Placido sacrum. Huc religionis
ergò delatus Bernardus, cùm ex veteri con-
sue-

fuerudine noctem inter preces exigeret, a
 spectabilem habuit Agatham, cum Lucia
 Placido, Divis, & dulcissima cum iisdem
 maximè autem cum cive sua, miscuit collo-
 quia. Non procul in lectulo quiescebat
 Bernardi socius, qui clandestinus arbitri-
 media nocte inaudiit Patrem cælestes hospite-
 res altâ voce verbisque claris suaviter exci-
 pientem, totumque sermonem ad cælestes
 diu observavit. Tandem verò ubi se per-
 vigilem, & minimè sopitum certis indicij-
 data operâ prodidit, tacuit Bernardus, & no-
 ctis reliquum à modestia sua elinguitur
 transmisit.

*Semel ab
 eadem gra-
 viter ob-
 iurgatus.*

Aliàs quoque Diva Patri ante imaginem
 suam in cubiculo preces litanti spectanda
 præbuit, adeoque divinis flammis pectus
 accendit, ut corpusculum non par ferendo
 ardori, corde inter lacrimarum rivulos li-
 quescente, in terram defluerit. Socius in-
 terea, qui advolaverat, quòd omni destitutum
 sensu, & veluti jam vitâ functum obrigit
 cerneret, lacrimis tantum vitæ reliquias pro-
 dentibus: frustra diu vellicatum, succussum
 inclamatum cum excitare non posset, incen-
 natum reliquit, & postero manè eodem in
 loco humi extensum reperit: hinc quidem
 cælestibus ostentis plenissimè recreatum:
 hinc tamen non modicè percussum & anxium

Quòd

Quòd enim Bernardus opem hominis nescio cui, in tempore præstandam non opus exhibuerit, Diva antequam ex oculis se subduceret, illum acerbè reprehendit, indeoque prius ille nihil habuit, quàm ut recepto sensuum ministerio cubiculum egressus, mandataque Sanctæ executurus auxilium, quòd malè distulerat, meliùs festinando quàm promptissimè præstaret.

Sæpius verò conspectam fuisse Agathã & non perfunctoriè, concionanti præter opinionem excidit, quando immodico fervore abductus, eam sibi de facie tam probè notam dixit, ut vel penicillo expingere posse confideret.

§. IV.

Evenit fortè, ut post longas morbi molestias jussus à majoribus ad instaurandas vias curru extra Urbem per amœna camporum veheretur, atque, incertum quo casu, ante secundam noctis horam, & clausis jam omnibus Catanæ portis, domum reperere non posset. Aberant ij, quorum erat portam claudere vel referare, & auriga diu multùmque irritò clamore custodes evocaverat. Suadebat ergò aliò currum flectere, aliàmque explorare portam. Interea agebat Bernardus.

Eiusdem æpe noctu Catanam clausis iam portis cum curru admissus.

nardus, eam sibi apertam videri; negabat
 contra ille, utpote, qui magnâ vi iteratò
 am moliri conatus nihil effecerit. Itaque
 portis civitatis jam diu exclusus ad viciniam
 extra pomæria S. Agathæ templum, olim
 verò carcerem, primò se convertit: deinde
 è curru egressus, ut & ipse portam expecta-
 retur, eâ leni manu percussâ, submissiore
 quidem, sed quæ percipi ab auriga posse
 voce, *Agathula mea*, inquit, *non audis? A-*
peri mihi soror mea: aperi ò Virguncula
 Christi! non te fugit, fractas mei corpuscu-
 li vires hujus cæli injurijs sub Jove frigido
 noctem agendo, sine damno non esse feren-
 dis. Itaque necessum est, ut nisi in pristino
 morbi cruciatus revolui servulum velis: pot-
 ras ipsa, quod unico nutu potes, actutum
 pandas. Et dabis hoc amanti, qui nihil ma-
 ritus omnia sperat. Vix dixerat, & porta
 minor paruit. Non tamen ampliùs, quam
 ut ipsi sociòque transitus esset. Quare no-
 vis precibus Divam aggreditur: *Agatha, spe-*
mea, quid me ludos facis? mancipium tuum
audi, sed fidum tibi per omnia. Curru opes-
est, aperi majorem portam: utramque laxa-
valvam. Et cum dicto etiam aurigam curru-
rùmque admisit porta. Tum Bernardus ad-
aurigam. Favet planè fortuna, quòd aper-
tam adhuc portam invenerimus. Hic verò

miraculo velut attonitus, tunc quis aperi-
 ret, quis clauderet, respectare non ausus; cum
 tamen à Patre ex equo descendere, & por-
 tam obserare iussus propiùs accederet, ne
 custodiæ quid inde damni paterentur, illam
 pavens tremensque invenit seris clausam, &
 ut fieri assolet, vestibibus communitam obstu-
 puit, coràmque rei seriem viro gravi & sa-
 cerdotali dignitate prædito, ut gesta erat,
 exposuit.

§. V.

Siracusas Catanâ profectus Pater mari-
 timo itinere, sensit conjuratos in suam suo-
 rumque perniciem ventos. Ita enim per-
 tinacibus procellis inflatum turgebat mare,
 ita sævis fluctibus jactabatur navis, tamque
 frequentibus è densa nube elisis fulminibus
 cælum minitabatur; ut vectorum nauta-
 rumque turba nil nisi præsentem præsto-
 lata mortem vota nuncupare, scelera dete-
 stari, & propitiando Numini dare operam,
 morte jam ob oculos versante, fuerit coacta.
 Interea Bernardus suavè subridens, & in-
 communi omnium luctu metuque lætus ac
 impavidus jussit, ut S. Agathæ, & S. Antonio
 supplices essent: simul ipse efformato S.
 Crucis signo frænavit ventos, stitit fulgura
 & tonitrua, fugavit atras nubes, & totum æ-

*Naufragiū
 evadit.*

R quor

quor momento citius tranquillavit.

*Fecundos
smbres calo
deducit.*

Quas verò in præsens stitit & avertit plus
vias, aliàs vel invites & indignante Æolus
jam secundùm accersijt. Laborabat diuina
nà siccitate Catana, quæ lapsis retrò hibernis
mensibus nullam ex æthere guttam
hauserat, neque dimidiato ferè Februario
sperabat, quòd cælum videretur æneum,
spemque omnem futuræ messis arescen-
tibus herbis jugulâsser. In hâc publicâ pa-
triæ calamitate conscendit Noster fugge-
stum, ad concionem verba fecit, ad sanctam
verò Præsidentem, cujus octava dies peroppo-
tunè agebatur, preces fudit: & repente cæ-
lum omne nubibus obductum tam densis
affudit imbres, ut torrentes per urbem lac-
ruentes egressum è Templo prohibuerint.
satisque ubertim irrigata abundè suppedita-
verint annonam.

§. VI.

*Cæco visū
restituit.*

Eadem in urbe puerulus erat, parentis
quidem delictum, at non modici doloris ar-
gumentum. Quartus jam mensis fluxerat
cùm appetente vespere malignus humor
quot diebus utrumque insidere oculum &
filiolum ad multas horas excæcare obli-
naverat. Unde metuens Pater, ne pertinaci
con-

consuetudine invalescens malum, fixis de-
 nique radicibus vim medicam superaret,
 prolemque dimidiatam vitæ parte cæcam
 obsideret, Colnagum non sine lacrimis adiit,
 ut medelam referret. Hic benignè audi-
 tum, monuit, ut ad S. Agathæ, Lucie,
 Francisci Paulani, & Patavini Antonij tem-
 pla cum filio supplicatum irer: non de fore
 his Divis medendi facultatem: se quoque
 suis orationibus non defuturum. Ita bonæ
 spei plenum à se dimisit. Mirum dictum!
 e vestigio redux domum Pater illico natum
 ex integro sanum reperit. At verò sive info-
 lita abreptus lætitiâ, sive innatâ mortalibus
 ad agendas pro benefactis gratias tarditate,
 neque puerum ad sacra loca deduxit, ne-
 que ipse invisit. Ecce tibi, vindicem DEI
 manum! non multis abhinc diebus postli-
 minio redit vespertina cæcitas, & gemino
 multatum malo patrem sapere docet.
 Quare actutum se filiumque Cælitibus, quos
 Bernardus sospitatores nominarat, in toti-
 dem sacratis ædibus ad illorum aras stixit,
 simulque constanti luce divinitus impetrata,
 omnem deinceps morbi metum
 eliminavit.

§. VII.

*Ætnæ
flammas
coërcet.*

Evomebat fortè piceatas Ætnæ flammas, & igneis torrentibus subjectas omni ex parte vineas longè latè que involutas miseranda depascebatur voracitate: viderat Bernardus vinerum viri nobilis & amicissimi eadem calamitate jamjam obruendum. Itaque festinus accurrit, & in quatuor vinearum partibus, crucis in modum S. Agathæ gossipium defixit, simulque violentis ignibus metam posuit. Spectabant interea complures, quo imperu exæstantis Ætnæ incendia, desuper egesta, in vineam sese effunderent, jamque xylinos aggressi limitibus vitibus præsens excidium minitarentur. At omnis ignearum undarum furor molli gossipio fractus stirit, vineaque intacta omnem circà regionem piceâ inundavit spumâ: hoc novo prodigio visum est, fortunatam in advenienti Oceano insulam fecisse gossipium, quod Agatha sacra vit, Bernardus furentibus flammis limitem depa-

xit.

